

Quæstionum, Et Resolutionvm Legalium Libri Duo

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1683

Cap. XXVIII. Quæ sit subrogationis praxis in Gallia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98367](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98367)

CAPUT XXVIII.

Quæ sit subrogationis praxis in Gallia.

S V M M A R I U M.

- 1 Subrogatio in beneficiis quomodo & quando obtineri possit, breviter enarratur.
- 2 In Gallia quomodo fiant subrogationes beneficiales. Et num. 11. remittitur.
- 3 Ex juris communis dispositione, collatio facta colliganti per viam subrogationis prævalet, si intra mensem obtineatur.
- 4 In Gallia collatores ordinarii beneficia litigiosa conferre solent. Et num. 6. & 8.
- 5 Litteræ subrogationis in Gallia obtinentur à Rege vel à Cancellaria.
- 7 Obtenia subrogatione, quomodo procedendum sit in Gallia.
- 9 Si duo subrogati invicem contendant, prævalet is cujus iura sunt meliora.
- 10 Permutationes etiam super jure præsentis possunt fieri coram Ordinario, in Gallia.
- 12 Subrogatio peti debet intra mensem, non à die notitiæ, sed à die obitus.
- 13 Colligans non potest petere subrogationem, si annus fuerit elapsus; qui annus non computatur à die adeptæ possessionis, sed à die datæ tituli.
- 14 Fallit si petens subrogationem sit in possessione; tunc enim annus non currit in præjudicium possidentis.

1 Subrogatio in beneficiis nihil aliud est, quam alicujus in jus & locum alterius suppositio; quæ ad hoc inventa est, ut colligantibus novus non debeat adversarius: sed si unus ex illis cedat vel debeat possit alter colligans obtinere à summo Pontifice, vel Legato ad id potestatem habente, se supponi & subrogari in jus & locum sui adversarii, qui cessit jus suum alteri, vel mortuus est; dummodo id petat intra mensem à die mortis, aut à die præstiti consensuum numerandum: & si durante hoc mense, tertius quidam illud beneficium obtinuerit, prævalet concessio facta colliganti subrogato, quamquam & possit Papa tertium non colligantem subrogare, cum derogatione regulæ de subrog. colligant. vel etiam absque derogatione, quando colligans extra curiam decessit. Ita Rebuff. in prax. tit. de subrog. in princ. & num. 6. & alij D D. super reg. 28. de subrogand. collig.

- 2 Sed in Gallia praxis subrogationis est omnino diversa. Et ideo alias requisitus super prioratu loci de Vachères, cujus occasione Mirallius duas subrogationes obtinuerat, unam in jus Caroli, aliam in jus Danielis, qui à Carolo resignationem habuerat, & ambo mortui erant lite pendente; adversus quem subrogatum contendebat Martinus, qui beneficium illud uti vacans per obitum impetraverat. † Dixi quod licet ex juris communis dispositione, beneficium illud non posset per alium quam per Papam, nec alteri quam colliganti conferri, per text. in Clement. unic. in l. r. pendens, cap. 2. od. tit. in 6. In Gallia tamen contrarium observatur: † Licitum enim est collatoribus ordinariis, beneficia litigiosa per obitum vel resignationem unius ex partibus colligantibus vacantia, conferre. † Quia collatione facta, im-

petrantur litteræ à Rege vel Cancellaria, ad effectum obtinendi subrogationem in jus & locum defuncti, vel cedentis. Petr. Gregor. in instr. rei benefic. cap. 40. num. 27. vers. in Gallia. Rebuff. in concordat. mand. Apost. §. declarante, in verbo successores, vers. praterea signandum est. † Confer enim in Gallia Ordinarius quæcumque beneficia, non obstante quod sint litigiosa. Adden. ad Parif. de resign. lib. 2. quest. 3. num. 105. Peleus in Analysi, cap. 37. vers. in hoc regno, fol. mibi 141. Ubi dicit, quod hodie non servatur in Gallia jus antiquum: sed statim mortuo beneficiario, confertur alteri beneficium etiam litigiosum per Ordinarium, vel per Papam. † Quod si quis fuerit subrogatus per Papam in jus alterius, accipit possessionem in vim subrogationis Papæ; & postea impetrat litteras Regias, quibus petit se subrogari in jus & possessionem ac instantiam mortui: nisi ipse jam esset in possessione: quia sufficit continuatio sine nova apprehensione, ut supra dictum est cap. præced. num. 111. † Et si prædictis opponatur, Ordinarius non habere potestatem subrogandi? Respondent Doctores Galli, non ab Ordinario, sed à Rege, & per litteras Regias subrogationem concedi. Et ita practicatur.

Unde pro resolutione casus propositi, concludendum erat, quod cum duo concurrerent petentes se ad subrogationem admitti, nempe Mirallius & Martinus; ille ex juris utriusque colligantis defuncti, hic ex propria impetratione; discutendum erat de titulis amorum, & is obtinere debebat, cujus iura essent meliora, ut decidit Papon. lib. 8. tit. 18. art. 7. Tornet. lib. 2. lit. 8. n. 46.

Præterea dixi Martinum licet potuisse permutare coram Ordinario, coram quo permutationes etiam de jure præsentis fieri possunt in Gallia, saltem de consuetudine: ut testatur addit ad Parif. de resign. lib. 9. tit. 16. num. 13.

Si quis autem plura juxta praxim Gallie circa subrogationes scire desideret: adeat Rebuff. in locis proximè citatis, nempe in prax. tit. de subrog. & in concordat. tit. de mandat. Apostol. §. declarante, in verbo successores.

Debet autem ab ipsis colligantibus peti subrogatio intra mensem, non à die notitiæ, sed à die obitus; adeo ut si post tempus illud petatur, succedat jus commune; ut prior privilegium, posteriores sint invalidæ. Expill. Annot. num. 2. & 3.

Et non potest peti subrogatio per colligantem, si annus à data suarum provisionum fuerit elapsus: non dico à data capte possessionis, quæ in hac materia non inspicitur; sed à data tituli, add. ad Pap. lib. 8. tit. 17. art. 3. † Quod verum est, si subrogationem petens non possideat; nam eo possidente, non currit annus, ut post Rebuff. advertit add. ad Locut. lit. 8. num. 6.

CAPUT XXIX.

De nullitate interpretationis, ex eo quod non fuit expressum jus ad rem, quod impetranti super alio beneficio competebat.

S V M M A R I U M.

- 1 Impetrans tenetur facere expressam mentionem aliorum beneficiorum quæ obtinet.
- 2 Expressum